

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

25 березня 2020 р.

Київ

№ *18/0/0/18-д0*

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попереднє вивчення дисциплінарної скарги Толпекіна Андрія Анатолійовича стосовно судді Миколаївського окружного адміністративного суду Мороза Андрія Олександровича,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 20 січня 2020 року за вх. № Т-472/0/7-20 надійшла дисциплінарна скарга Толпекіна А.А. на дії судді Миколаївського окружного адміністративного суду Мороза А.О. під час розгляду справи № 400/4386/19.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 20 січня 2020 року вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя. Дисциплінарне провадження розпочинається, зокрема, після отримання відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скарги щодо дисциплінарного проступку судді, повідомлення про вчинення дисциплінарного проступку суддею (дисциплінарна скарга) та включає попереднє вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106

цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

У скарзі Толпекін А.А. зазначає, що суддею Миколаївського окружного адміністративного суду Морозом А.О. під час розгляду справи № 400/4386/19 про визнання дій протиправними, скасування рішення оформленого протоколом від _____ № _____ було протиправно відмовлено в задоволенні клопотання позивача про розгляд справи в порядку загального позовного провадження, крім того відмовлено у задоволенні клопотань позивача про витребування доказів, що на переконання скаржника свідчить про порушення суддею норм процесуального права, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків та призвело до порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, що відповідно до підпунктів «а», «г» пункту 1 частини першої статті 106 частиною першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» є підставами дисциплінарної відповідальності судді.

Толпекін А.А. також вказує, що суддя Миколаївського окружного адміністративного суду Мороз А.О. допустив істотне порушення норм процесуального права, зокрема тричі безпідставно відмовляв у задоволенні його клопотань про витребування доказів, жодним чином не пояснив таку відмову та постановив скорочені ухвали, без роз'яснення їх суті, чим на думку скаржника допустив дисциплінарні проступки, передбачені підпунктами «б», «в» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» незазначення в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору; порушення засад гласності і відкритості судового процесу.

Відповідно до вимог статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» мною проведено попередню перевірку вказаної скарги, за результатами якої встановлене таке.

З відомостей ЄДРСР встановлено, що ухвалою Миколаївського окружного адміністративного суду від 9 грудня 2019 року відкрито провадження в адміністративній справі за позовом _____ до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Миколаївської області, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури про визнання дій протиправними, скасування рішення оформленого протоколом від _____, відмовлено у задоволенні клопотання позивача про розгляд справи в порядку загального позовного провадження. Ухвалено розглядати справу за правилами спрощеного позовного провадження із повідомленням учасників справи без проведення судового засідання за наявними у справі матеріалами.

Судом першої інстанції встановлено, що предметом спору в даній справі є скасування рішення оформленого протоколом № _____ засідання дисциплінарної палати КДКА Миколаївської області щодо задоволення самовідводів членів дисциплінарної палати та передачі матеріалів дисциплінарного провадження до

ВКДКА, а не рішення про позбавлення позивача права на зайняття адвокатською діяльністю, як помилково зазначав позивач, а тому, на переконання суду, не може бути підставою для призначення розгляду справи за правилами загального позовного провадження.

Виходячи зі змісту статей 12, 257 КАС України, з урахуванням вищезазначеного, суддя дійшов висновку, що відсутні підстави для слухання справи в порядку загального позовного провадження та є підстави для розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження із повідомленням учасників справи.

При цьому слід зазначити, щодо вирішення питання доцільності розглядати справу за правилами спрощеного позовного провадження, а не загального позовного провадження відносяться до дискреційних повноважень суду, який з урахуванням фактичних обставин справи вирішує питання доцільності розгляду справи за певною формою адміністративного судочинства.

Щодо доводів скаржника про безпідставну відмову у задоволенні його клопотань про витребування доказів, слід зазначити, що такі були розглянуті. Так, згідно відомостей з ЄДРСР ухвалами Миколаївського окружного адміністративного суду від 15 січня 2020 року суд зазначив, що відповідно до формулювання позивачем своїх вимог та обраного ним способу захисту, предметом доказування в даній справі є законність дій відповідача щодо передачі дисциплінарного провадження до ВКДКА, а тому дослідження питання наявності підстав для відкриття дисциплінарного провадження, процесуальних дій КДКА Миколаївської області, вчинених в рамках дисциплінарного провадження, до моменту передачі до ВКДКА, виходить за межі предмету доказування в даній справі.

Виходячи зі змісту статей 79, 80 КАС України суддя дійшов висновку, що клопотання позивача про витребування від КДКА Миколаївської області доказів, а саме матеріалів дисциплінарного провадження № [ ] за скаргою [ ], окрім загальних фраз не містило пояснення щодо конкретних обставин. Крім того, суддя вказав, що клопотання позивача не містило жодного обґрунтування неможливості його своєчасного подання. В судовому засіданні позивач також не навів обставин, які унеможлилювали подачу клопотання про витребування доказів разом з позовною заявою.

Крім того, суд в ухвалах від 15 січня 2020 року звернув увагу позивача на порушення ним встановленого КАС України порядку витребування доказів.

Відповідно до частини першої статті 80 КАС України суд визначає і наслідки порушення позивачем цього правила - якщо таке клопотання заявлено з пропуском встановленого строку, суд залишає його без задоволення, крім випадку, коли особа, яка його подає, обґрунтує неможливість його подання у встановлений строк з причин, що не залежали від неї.

Одночасно, згідно відомостей ЄДРСР вказані ухвали суду від 15 січня 2020 року постановлені з дотриманням вимог статті 248 КАС України, щодо змісту ухвали.

Зокрема, описові частини ухвал містять зазначення суті клопотань та імені особи, яка їх заявила.

У мотивувальній частині вказаних ухвал зазначено про мотиви, з яких суд дійшов висновків, і закони, яким керувався суд, постановляючи ухвали.

У резолютивній частині вказаних ухвал зазначено про висновки суду, строк і порядок набрання ухвалами законної сили та їх оскарження.

При цьому слід зазначити, що Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які здійснюють дисциплінарні провадження щодо суддів, не наділені законом повноваженнями встановлювати обставини справи, вирішувати питання про належність та допустимість доказів, здійснювати їх оцінку, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Рішення суддів не можуть підлягати будь-якому перегляду поза межами апеляційних чи касаційних процедур. Дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватися на зміст їхніх рішень.

З урахуванням наведеного за результатами попереднього вивчення дисциплінарної скарги приходжу до висновку, що вона не містить відповідно до вимог пункту 3 частини другої 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» конкретних відомостей про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарних проступків, на які скаржник наголошував у дисциплінарній скарзі.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на наведене скаргу Толпекіна А.А. слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

На підставі викладеного, керуючись статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Толпекіна Андрія Анатолійовича стосовно судді Миколаївського окружного адміністративного суду Мороза Андрія Олександровича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик